

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ नैतदस्ति राष्ट्रमिति शेषः ॥ २८ ॥ निर्यायनिर्गत्य ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ उपप्लव्यविराटनगरं ॥ ३२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे सप्तत्रिंशदधिकशततमो
वैशंपायन उवाच अभिवाद्या यतां रुष्णः कृत्वा चापि प्रदक्षिणं ॥ निश्चक्राम महाबाहुः सिंहखेलगतिस्ततः ॥ २५ ॥ ततो विसर्जयामास भीष्मादीन् कुरुपुंगवा
न् ॥ आरोप्याथ रथे कर्णं प्रायात्सात्यकिना सह ॥ २६ ॥ ततः प्रयाते दाशार्हं कुरवः संगता मिथः ॥ जजल्पुर्महदाश्चर्यं केशवे परमाद्भुतं ॥ २७ ॥ प्रमूढा पृथिवी स
र्वामृत्युपाशवशीकृता ॥ दुर्योधनस्य बालिस्थानैतदस्तीति चाब्रुवन् ॥ २८ ॥ ततो निर्यायनगरात्प्रययौ पुरुषोत्तमः ॥ मंत्रयामास च तदा कर्णेन सुचिरं सह ॥ २९
विसर्जयित्वा राधेयं सर्वयादवनन्दनः ॥ ततो जवेन महता तूर्णमश्वान चोदयत् ॥ ३० ॥ तेपिवन्त इवाकाशं दारुकेण प्रचोदिताः ॥ हयाजग्मुर्महावेगामनो मारुतरं
हसः ॥ ३१ ॥ ते व्यतीत्य महाध्वानं क्षिप्रं श्वेना इवाशुगाः ॥ उच्चैर्जग्मुरुपप्लव्यं शार्ङ्गधन्वानमावहन् ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानुसंगे
कुन्तीवाक्ये सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच कुन्त्यास्तु वचनं श्रुत्वा भीष्मद्रोणौ महारथौ ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमूच
तुः शासनातिगं ॥ १ ॥ श्रुतं ते पुरुषव्याघ्र कुन्त्याः रुष्णस्य संनिधौ ॥ वाक्यमर्थवदत्युग्रमुक्तं धर्म्यमनुत्तमं ॥ २ ॥ तत्करिष्यंति कौन्तेया वासुदेवस्य संमतं ॥ न हि ते
जातु शाम्येरन्मृतेराज्येन कौरव ॥ ३ ॥ क्लेशिता हित्वा पार्था धर्मपाशसितास्तदा ॥ सभायां द्रौपदी चैव तैश्च तन्मर्षितं तव ॥ ४ ॥ कृतास्त्रं त्यर्जुनं प्राप्य भीमं च कृत
निश्चयं ॥ गांडीवं चेषु धीचैव रथं च ध्वजमेव च ॥ ५ ॥ न कुलं सहदेवं च बलवीर्यसमन्वितौ ॥ सहायं वासुदेवं च न क्षंस्यति युधिष्ठिरः ॥ ६ ॥ प्रत्यक्षं ते महाबाहो यथा
पार्थेन धीमता ॥ विराटनगरे पूर्वसर्वे स्मयुधिनिर्जिताः ॥ ७ ॥ दानवाघोरकर्माणो निवातकवचायुधि ॥ रौद्रमुखं समादाय दग्धावानरकेतुना ॥ ८ ॥ कर्णप्रभृ
तयश्चेमेत्वं चापिकवचोरथी ॥ मोक्षितो घोषयात्रायां पर्याप्तं तन्निदर्शनं ॥ प्रशाम्य भरतश्रेष्ठ भ्रातृभिः सह पांडवैः ॥ ९ ॥ रक्षे मां पृथिवीं सर्वामृत्योर्दृष्टांतरंगतां ॥
ज्येष्ठो भ्राता धर्मशीलो वत्सलः श्लक्ष्णवाक्कविः ॥ १० ॥ तंगच्छ पुरुषव्याघ्रं व्यपनीयेह किल्बिषं ॥ दृष्टश्च त्वं पांडवेन व्यपनीतशरासनः ॥ ११ ॥ प्रशांतभ्रुकुटिः
श्रीमान् कृताशांतिः कुलस्य नः ॥ तमभ्येत्य सहामात्यः परिष्वज्य नृपात्मजं ॥ १२ ॥ अभिवादय राजानं यथा पूर्वमरिंदम ॥ अभिवादय मानं त्वां पाणिभ्यां भीम
पूर्वजः ॥ १३ ॥ प्रतिगृह्णातु सौहार्दां कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ सिंहस्कंधोरुबाहुस्त्वां वृत्ताय तमहाभुजः ॥ १४ ॥ परिष्वजतु बाहुभ्यां भीमः प्रहरतां वरः ॥ कंबुग्रीवो
गुडाकेशस्ततस्त्वां पुष्करेक्षणः ॥ १५ ॥

॥ १३७ ॥ ॥ ७३ ॥ कुन्त्या इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥